

РЕШЕНИЕ

№ 25923

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3756** по описа за **2026** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. И., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 635 от 23.02.2026 г., постановено по АНД № 20261110200323 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 11325456 на СДВР. С посочения електронен фиш на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева /51,13 евро/ за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН. В касационната жалба се поддържа, че решението на районния съд е неправилно, тъй като съдът е приел за установено наличието на пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч, като се е позовал единствено на писмена скица от Столична община. Твърди се, че към датата на нарушението на посочения участък на Околовръстен път № 260 такъв пътен знак реално не е съществувал, поради което наложеното ограничение от 80 км/ч не е било валидно. Според касатора съдът е пропуснал да изследва обективната истина, като не е изискал дневник за състоянието на пътната сигнализация и не е назначил експертиза. Навеждат се още доводи, че не е установена законосъобразността на разполагането на мобилната камера, тъй като в материалите

по делото липсвали доказателства за определяне на конкретното място като точка за контрол, съответно не било изследвано спазена ли е процедурата по Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Излага се и оплакване, че съдът неправилно е приел, че фактическата обстановка не се оспорва, доколкото жалбата е била насочена именно срещу липсата на доказателства за техническа изправност и правилно позициониране на автоматизираното техническо средство. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът – А. Д. И., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща представител. По делото е депозирано становище по касационната жалба, с което се оспорват наведените касационни доводи. Излагат се съображения за неоснователност, несъстоятелност и недоказаност на касационната жалба. Поддържа се, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се оставяне в сила на обжалваното решение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представява се от прокурор Д., който счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административнонаказателната отговорност на А. Д. И. е ангажирана за това, че на 26.08.2025 г., в 22:20 ч., в [населено място], по Околовръстен път № 260, с посока на движение от [улица] към [улица], при въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч в населено място, въведено с пътен знак В-26, е управлявал лек автомобил марка „М. МЛ 350 БЛУТЕК 4 М.“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 94 км/ч, като е превишил с 14 км/ч максимално допустимата скорост. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство MD 1193, като е прието, че същото е извършено в условията на повторност, в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/10800634 на 05.06.2025 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалвания електронен фиш. В мотивите на решението е посочено, че ЕФ съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, включително мястото, датата и точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, описание на нарушението, нарушените разпоредби и размера на наложената глоба. Съдържа се извод, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, което към момента на нарушението е било от одобрен тип и е преминало последваща метрологична проверка, поради което е било технически годно да извърши измерването. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на приобщените по делото доказателства е приела за безспорно установено извършването на вмененото с ЕФ нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, доколкото към датата на установяването му в процесния участък е било въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч с пътен знак В-26. Според СРС обстоятелствата в ЕФ са описани по начин, позволяващ на наказаното лице да разбере кои са фактите, които му се вменяват, включително и наличието на по-рано издаден и влязъл в сила електронен фиш, който обуславя процесното нарушение като извършено в условията на повторност. В тази връзка районният съд е счел, че законосъобразно е

приложена административнонаказателната разпоредба на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, предвиждаща наказване за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, като е направена и необходимата привръзка със съответната санкционна норма, приложима към датата на деянието.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, обсъдил ги е в необходимия обем и въз основа на тях е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал въпросите, включени в обхвата на дължимата от него проверка, и е взел отношение по наведените в жалбата доводи.

Противно на твърденията в касационната жалба, решаващият състав на СРС, съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, е формирал правилни изводи относно съответствието му с процесуалните правила за неговото издаване. Електронният фиш съдържа всички изискуеми от закона реквизити, а законът не изисква в него да бъдат посочени всички реквизити, предвидени за АУАН и наказателното постановление по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Издаването на електронен фиш представлява специална, опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност за нарушения по ЗДвП, установени и заснети с автоматизирано техническо средство или система, съответно електронният фиш не се подчинява на общите изисквания към актовете по ЗАНН, а следва да съдържа единствено реквизитите, изрично предвидени в специалната разпоредба на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. В случая тези реквизити са налице.

Неоснователни са и доводите на касатора, че не било доказано наличието на пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. Районният съд е формирал извода си за наличието на въведено ограничение въз основа на събраните по делото писмени доказателства, включително постъпилата справка от Столична община, ведно с приложена скица на пътния участък, от които е видно, че пътният участък, по който водачът се е движел, е бил с фиксирано ограничение на скоростта от 80 км/ч посредством поставен пътен знак. В тази връзка не се установява районният съд да е основал изводите си на предположение или на непълна доказателствена съвкупност. Напротив, изводът му за наличието на въведено ограничение се подкрепя от приобщените писмени доказателства, които не са опровергани по надлежния процесуален ред.

Не следва да бъде споделено възражението, че районният съд е бил длъжен служебно да изисква дневник за състоянието на пътната сигнализация или да назначава експертиза. Съдът е длъжен да изясни обстоятелствата от значение за спора, но не и да събира доказателства за хипотетични факти, когато по делото вече са налице достатъчно относими писмени доказателства за спорното обстоятелство. В конкретния случай данните за въведеното ограничение са били установени с годни доказателствени средства, поради което липсата на допълнително изискани документи или експертиза не представлява съществено процесуално нарушение.

Не се споделят и възраженията за незаконосъобразно използване и позициониране на мобилното автоматизирано техническо средство. Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа

на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП „автоматизирани технически средства и системи“ са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган, като могат да бъдат стационарни или мобилни. Мобилните автоматизирани технически средства са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, като установяват нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

От цитираната правна уредба следва, че самото използване на мобилно автоматизирано техническо средство не изключва възможността за издаване на електронен фиш по реда на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. След поставяне начало на работния процес установяването и заснемането на конкретното нарушение се извършват автоматизирано, без човешка намеса при измерването на скоростта на конкретното МПС. Поради това възражението, че присъствието на контролен орган при мобилното средство води до неприложимост на специалния ред за издаване на електронен фиш, е неоснователно.

По делото са налице доказателства за одобрен тип на използваното средство за измерване и за преминала метрологична проверка, валидна към датата на нарушението. В мотивите на решението е посочено, че нарушението е установено от система за видеоконтрол, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от пътна радарна система, технически годна да извърши заснемането, като са налице Протокол от проверка № 095-СГ-ИСИ/19.03.2025 г. на Български институт по метрология и решение за одобрение на типа на уреда за измерване. Ето защо не може да бъде споделено оплакването, че липсват доказателства за техническа изправност на използваното автоматизирано техническо средство.

Неоснователно е и твърдението, че липсата на заповед или утвърден график за определяне на конкретното място като точка за контрол представлява абсолютно основание за отмяна на електронния фиш. Релевантно за законосъобразността на електронния фиш е нарушението да е установено с годно автоматизирано техническо средство или система, използвано при спазване на приложимите изисквания, като са индивидуализирани мястото, времето, посоката на движение, регистрационният номер на автомобила, измерената скорост, разрешената скорост и превишението. Тези обстоятелства са посочени в процесния електронен фиш и са подкрепени от събраните по делото доказателства. Касационната жалба не съдържа конкретни доводи, които да опровергават изводите на районния съд относно годността на техническото средство и начина на установяване на нарушението.

Неоснователно е и оплакването, че районният съд неправилно е приел, че фактическата обстановка не се оспорва. Действително жалбоподателят е навел възражения относно доказаността на техническата изправност на средството и относно правилното му позициониране, но районният съд е обсъдил тези въпроси и е изложил съображения защо ги намира за неоснователни. Поради това използваната от въззивния съд формулировка не е довела до ограничаване правото на защита и не представлява съществено процесуално нарушение. Не всяка неточност в израза на съда съставлява отменително основание, а само тази, която е довела или е могла да доведе до неправилно решаване на делото или до ограничаване процесуалните права на страните. Такава последица в случая не се установява.

Правилно районният съд е приел, че от обективна страна е осъществен съставът на нарушение по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП при избиране скоростта на движение водачът на пътно превозно средство не трябва да превишава определените максимални стойности на скоростта, а съгласно ал. 2, когато стойността на

скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай е установено, че касаторът е управлявал МПС със скорост от 94 км/ч при въведено с пътен знак В-26 ограничение от 80 км/ч, т.е. с превишение от 14 км/ч. Нарушението е формално и се осъществява с факта на движение със скорост над разрешената за конкретния пътен участък.

Правилно е определено и лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана. Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не декларира на кого е предоставил превозното средство. От приложената справка за собственост се установява, че към момента на деянието собственик на процесния лек автомобил е бил А. Д. И.. По делото не се установява същият да е подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, с която да посочи друго лице, управлявало автомобила към момента на нарушението, поради което правилно електронният фиш е издаден на негово име.

Въззивният съд ясно е мотивирал и преценката си, че деянието е извършено в условията на повторност, като е посочил доказателствата, на които тя се основава. В случая районният съд е приел, че е налице издаден Електронен фиш серия К № 10800634 на СДВР, който, съобразно приложената като писмено доказателство по делото справка-картон на водача, е бил връчен на жалбоподателя на 15.05.2025 г. и е влязъл в законна сила на 05.06.2025 г., като същият е съставен за същото административно нарушение по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Процесното нарушение е извършено на 26.08.2025 г., т.е. в едногодишния срок от влизане в сила на предходния електронен фиш, поради което към момента на извършване на деянието районният съд е имал основание да приеме наличие на повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП.

Настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните изменения на ЗДвП, обн. ДВ, бр. 64 от 05.08.2025 г., в сила от 07.09.2025 г., е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и т. 6, ал. 2, т. 6 и ал. 3, т. 6. Следователно повторността вече не води до по-тежка наказуемост за нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, каквото е процесното нарушение – превишаване на разрешената скорост в населено място от 11 до 20 км/ч.

При това положение в случая е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба, ако до влизане в сила на наказателното постановление, съответно на електронния фиш, последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Разпоредбата е приложима и в съдебната фаза на административнонаказателното производство, доколкото санкционният акт не е влязъл в сила. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи наказанието по основния състав на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, а именно глоба в размер на 50 лева /25,56 евро/, вместо наложената глоба в размер на 100 лева /51,13 евро/, определена при приложение на института на повторността.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а касационната инстанция следва да измени процесния електронен фиш серия К № 11325456, като намали размера на наложеното административно наказание „глоба“ от 100 лева /51,13 евро/ на 50 лева /25,56 евро/.

Предвид изхода на спора на страните се следва присъждане на разноски съразмерно с уважената и отхвърлената част. Касаторът не е доказал извършването на разноски в настоящото производство, поради което такива не следва да му бъдат присъждани. От ответника е заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя съразмерно в размер на 33,23 евро, съответстващи на 65 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 635 от 23.02.2026 г., постановено по АНД № 20261110200323 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав, като **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К № 11325456 на СДВР, като вместо административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева /51,13 евро/, наложено на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП,

НАЛАГА на А. Д. И., ЕГН [ЕГН], административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева /25,56 евро/, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП /изм. - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г./.

ОСЪЖДА А. Д. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 33,23 € /тридесет и три евро и двадесет и три евроцента/, равняващи се на 65 лв. (шестдесет и пет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.